

STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

Nr. 7 Jaargang 5

Juli 2026

Stichting Veteranen Oegstgeest

Telefoonnummer : 06-83580746

E-mailadres : secretaris@veteranen-oegstgeest.nl

www.facebook.com/VeteranenOegstgeest

[St. Veteranen Oegstgeest - Home \(veteranen-oegstgeest.nl\)](http://veteranen-oegstgeest.nl)

Op de voorplaat van deze 50ste editie van onze Nieuwsbrief wordt op een humorvolle wijze het bezoek aan de 2025 Remembrance week in Londen afgebeeld. Mogelijk herkent u onze globetrotters.

INHOUDSOPGAVE

Inhoudsopgave nummer 06:

1. Bestuur Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).
2. Van het Bestuur/Redactie.
3. Herdenking bij het Halifax Monument.
4. Bijeenkomst te Sassenheim.
5. Onderhoud oorlogsgraven.
6. Veteranencafé.
7. Filmvoorstelling te Lisse.
8. Oegstgeester Veteranen Bijeenkomst.
9. De Nederlandse Veteranendag te Den Haag (NLVD)
10. Humor in Uniform
11. Foto-collage.

1. Bestuursleden SVO

Voorzitter
J.F. Verdonk

Secretaris
B. Hermans-Groen

Penningmeester
F.P.J. Hermans

Hoofdredacteur
W.P. v/d Houten

Alg. bestuurslid
E. Dusoswa

2. Mededelingen van het bestuur

- Draagspeld Stichting Veteranen Oegstgeest

Medio 2026 bestaat het Veteranencafé van de Stichting Veteranen Oegstgeest alweer 5 jaar. Vanwege dit heugelijke feit heeft het bestuur van onze stichting besloten om een officiële draagspeld te laten vervaardigen voor alle deelnemers.

Gedurende de aankomende Veteranencafées kunt u voor € 3,50 in het bezit komen van dit kleinood. Let wel: Op = Op

- Aankomende Veteranencafées van 2026

Elke 2e donderdag van de maand in het Dorpscentrum

Het Dorpscentrum van Oegstgeest ligt aan de Lijtweg 9 te Oegstgeest.

9 juli, 13 augustus, 10 september, 8 oktober, 12 november en op 10 december.

De Stichting Kringloop Herenstraat 63 Voorhout heeft het financieel mogelijk gemaakt, dat de Veteranencafées in 2026 doorgang kunnen vinden.

Waarvoor onze dank!

- Koningin Maxima

Koningin Máxima heeft afgelopen maand het eerste gedeelte van haar opleiding tot reservist bij de Koninklijke Landmacht afgerond. Vandaag ontving zij haar baret!

Majesteit, van harte gefeliciteerd!

Koningin Máxima wordt geplaatst als reservist bij het Militaire Huis van de Koning en volgt van daaruit de opleiding. De koningin krijgt geen plek bij een specifiek wapen, regiment of korps. Zij krijgt een algemene en brede rol bij de Koninklijke Landmacht, meldt de Rijksvoorlichtingsdienst (RVD). De koningin kreeg vrijdag haar baret, waarmee zij het eerste deel van haar opleiding tot reservist afrondde.

- Vernieuwde website Stichting Veteranen Oegstgeest

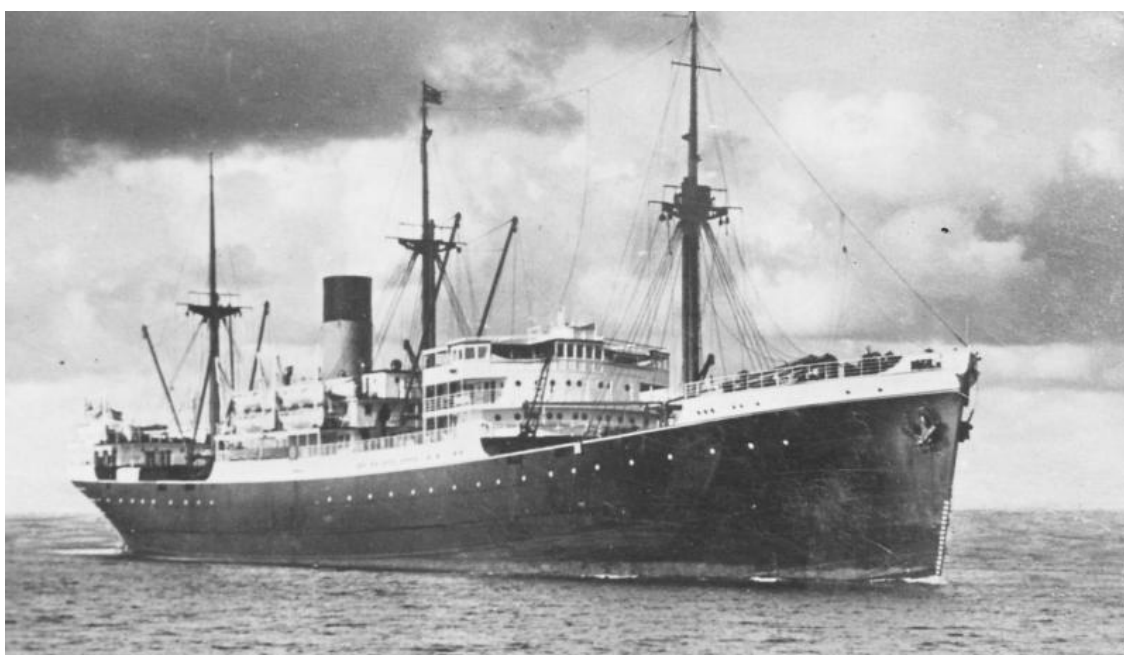
Secretaris en tevens Webmaster van onze Website “Stichting Veteranen Oegstgeest”, Barbera Hermans-Groen, heeft een grondig onderzoek ingesteld naar gesneuvelde militairen uit Oegstgeest, ze heeft daarbij zeer zeker de Koopvaardij niet vergeten. Het onderzoek heeft uitgewezen dat niet alle gesneuvelde Oegstgeestenaren een herdenkingsplekje hebben gekregen op de bij het Oorlogsmonument aangebrachte plaquettes.

Ook zijn er veel authentieke foto's toegevoegd!

De redactie raadt u dan ook aan om eens een kijkje te nemen op onze vernieuwde website:

<https://veteranen-oegstgeest.nl/Menu/>

3. Herdenking bij het Halifax monument.

Op zaterdag 23 mei j.l. werd in de Kleyn Proffijtlaan in Oegstgeest weer de jaarlijkse Herdenking bij het Halifax-Monument gehouden. Omstreeks 19.15 uur verzamelden zich een aantal geïnteresseerden in de buurt van het Monument, waaronder enkele vertegenwoordigers van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO), n.l. de heren Hermans, van den Houten en Verdonk. Omdat de heer Dusoswa in het buitenland verbleef (België), was hij verhinderd om aan deze herdenking deel te nemen. Toch had hij vooraf de standaard voor de vlag van Squadron 51 -waartoe de neergestorte Halifax-bommenwerper indertijd deel van had uitgemaakt- weer bevestigd aan de lantaarnpaal, zodat de heer Hermans die op zijn plaats kon hangen.

De Halifax-herdenking geschiedt op initiatief van het Comité Herdenken en Vieren, waarbij mevrouw van Tongeren (algemeen bestuurslid) het voortouw neemt en zorg draagt voor de organisatie van de plechtige gebeurtenissen in de Haaswijk. Om 19.30 uur werd de groep geïnteresseerden langzaam groter. Er had zich ook een drietal Willy-jeeps uit de Tweede Wereldoorlog bij het Monument gevoegd, met in één daarvan een heuse Generaal-Majoor van de U.S. Army. De jeep was onderdeel van de "Able Compagnie" en wordt wel meer ingezet voor herdenkingen. Ook de heer Grooters -van de Raad van Advies van de SVO- uit Warmond en de heer van der Laan uit Oegstgeest waren met hun jeeps aanwezig. Om 19.45 uur arriveerde Sam Léoné, een doedelzakspeler van "The Red Rose of Logbuie Pipes and Drums", een

bekende Doedelzakband uit Oegstgeest. Terwijl hij langzaam langs marcheerde speelde hij het lied “Flowers of the Forrest”, een lied wat herinnert aan alle gesneuvelden in de oorlog. Na het lied stelde de doedelzakspeler zich op naast het Monument.

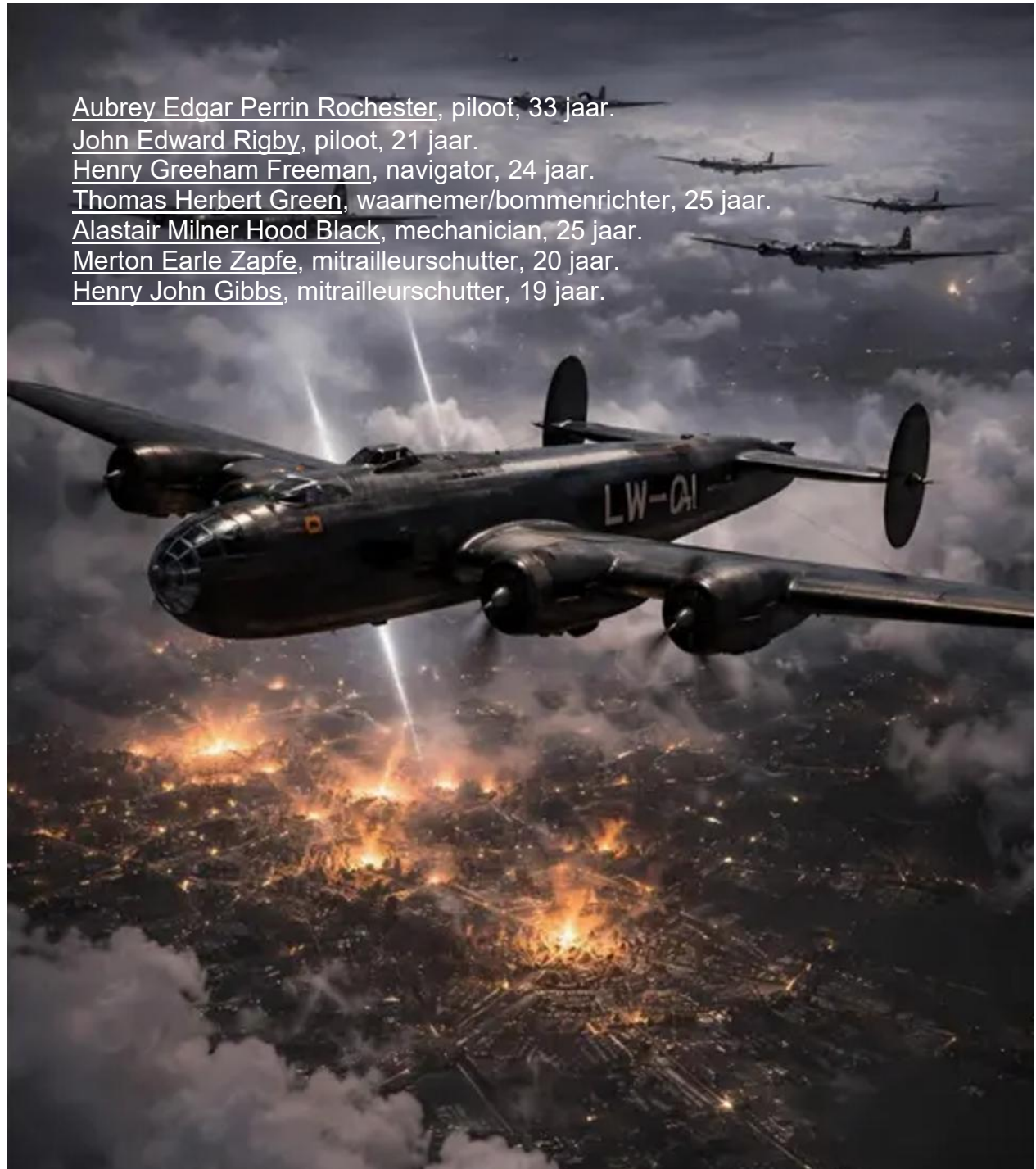
Mevrouw van Tongeren verzocht daarop de heer Hermans, om de vlag van het Squadron 51 in de houder te plaatsen en nadat dit gebeurd was, legde zij de aanwezigen uit, wat hier in de nacht van 23 op 24 mei 1943 was voorgevallen, in de aanloop naar het fatale gebeuren. In de vroege morgen van de eerdergenoemde datum keerde een Handley Page Halifax –een viermotorige bommenwerper van Squadron 51 van de Royal Air Force- terug van een missie in het Roergebied, waar ze – tezamen met 824 andere toestellen- een aanval had uitgevoerd op de Duitse industrie bij Dortmund. Het toestel raakte echter uit zijn koers en zocht alleen zijn weg terug naar de thuisbasis in Yorkshire. Dat maakte de Halifax extra kwetsbaar, want het kon nu niet op de bescherming van de andere toestellen rekenen.

Het Duitse radarsysteem -Himmelbett geheten- ontdekte met zijn Würsburgradar, het eenzame toestel en stuurde er een Messerschmitt-110 nachtjager op af. De Duitse piloot beschoot vervolgens de Halifax-bommenwerper –die zijn eerste operationele vlucht maakte en recentelijk door de vliegtuigfabriek was afgeleverd- boven de toenmalige

Morsebelpolder in Oegstgeest, waarna de piloot in het donker probeerde om een noodlanding te maken, waarbij het toestel neerstortte en zich met de neus in de grond boorde. Bij deze crash kwam de zevenkoppige Engels-Canadese bemanning om het leven. Vier van de inzittenden werden begraven bij het Groene Kerkje in

Oegstgeest; drie leden van de bemanning, die zich in het voorste gedeelte van het toestel bevonden, konden niet geborgen worden en bevinden zich nog altijd in het wrak, dat diep in de bodem verzonken zit. Om de lezers van de Nieuwsbrief een idee te geven hoe jong de inzittenden van het toestel waren, vermelden we hierbij de namen, functies en leeftijden van de bemanning;

Aubrey Edgar Perrin Rochester, piloot, 33 jaar.
John Edward Rigby, piloot, 21 jaar.
Henry Greeham Freeman, navigator, 24 jaar.
Thomas Herbert Green, waarnemer/bommenrichter, 25 jaar.
Alastair Milner Hood Black, mechanican, 25 jaar.
Merton Earle Zapfe, mitrailleurshutter, 20 jaar.
Henry John Gibbs, mitrailleurshutter, 19 jaar.

In 2009 werd er een Monument op de plaats van de crash opgericht, waar men elk jaar, op de datum van het gebeuren en ook op 4 mei, een herdenking houdt. Met behulp van nauwkeurige metingen en na het gebruik van grondradar, werd -tijdens de

bebouwing van de Haaswijk- de precieze plaats van het neerstorten van het toestel vastgesteld, waarna exact op die locatie, het Monument werd geplaatst. Mevrouw van Tongeren besloot haar toespraak door te zeggen, dat deze herdenking een passend moment was, om stil te staan bij de situatie in de wereld op dit moment. Respecteer andere meningen en religies. Maak verschillen kleiner in plaats van groter. Door de balans in ons land te behouden en te versterken, krijgt negativiteit geen kans. Stilstaan bij de zeven Halifax-slachtoffers is een moment, om onszelf te herinneren aan onze wens "Nooit meer oorlog!"

Na haar toespraak werd -om 20.00 uur- twee minuten stilte gehouden- waarna door de dochters van mevrouw van Tongeren -Bojoura en Moise du Cloe- een gedicht werd voorgelezen en de namen van de bemanningsleden werden opgenoemd. De doedelzakspeler bracht vervolgens het lied "Sleep Deary, Sleep" ten gehore, waarbij hij langzaam wegliep, als symbool voor het verdwijnen van de bemanning van de onfortuinlijke Halifax.....!

Aansluitend werd door een afvaardiging van het Comité Herdenken en Vieren een bloemstuk gelegd. Vervolgens traden de Veteranen aan en legde de heer Hermans eveneens een bloemstuk neer, waarna de Ere groet werd gebracht. De Gemeente

Oegstgeest werd vertegenwoordigd door Wethouder Bus. Ook de Wijkvereniging "Haaswijk" legde een bloemstuk. De dochters van mevrouw van Tongeren deelden bloemen uit (rozen), die door de aanwezigen konden worden neergelegd. Opvallend was het grote aantal kinderen dat aanwezig was en die ook aan de bloemenhulde deelnam. Er was veel belangstelling voor de plechtigheid en het lijkt wel, of de groep elk jaar wat groter wordt. Na afloop kon men nog wat drinken krijgen of een "versnapering", bij een tafeltje, dat door mevrouw van Tongeren was neergezet.

Enkele SVO-leden maakten daar gebruik van, waarna nog even gezellig werd nagepraat. Vervolgens keerde iedereen huiswaarts, terugkijkend op een waardige herdenking.

4. Bijeenkomst te Sassenheim.

Op maandag 1 juni j.l. brachten de heren van den Houten (algemeen bestuurslid van de Stichting Veteranen Oegstgeest) en van Tuinen (nuldelijner/veteranenhelper) een bezoek aan één van de enkele weken geleden opgestarte veteranen-bijeenkomsten in Sassenheim. Een en ander is een initiatief van twee voormalige bestuursleden van het Veteranen Ontmoetings Centrum Duin- & Bollenstreek (VOCD&B), n.l. de heren Grooters (voormalig voorzitter) en Leenheer (voormalig Vice-voorzitter). Het bijna tien jaar lang door het VOCD&B gebruikte "Huize Tempo Doeloe" is enkele jaren geleden om financiële reden gesloten en er bleek toch behoefte te zijn, in de Duin- & Bollenstreek, om elkaar zo nu en dan te ontmoeten en bij te praten. Na gesprekken met de Gemeente Teylingen werd een ruimte beschikbaar gesteld in het zogenaamde JoJo-gebouw in Sassenheim. Het JoJo-gebouw is een voormalige school, die nu voor allerlei sociale doeleinden gebruikt kan worden. Afhankelijk van de behoefte, zijn de ontmoetingen voorlopig vastgesteld op één keer per week, op de maandagen van 10.00 t/m 13.00 uur, of indien gewenst tot een later tijdstip.

Om 10.15 uur arriveerden de heren van den Houten en van Tuinen bij het JoJo-gebouw, waar zij welkom werden geheten door de heren Grooters en Leenheer en meteen van koffie en thee werden voorzien. Er waren verder nog enkele Veteranen uit de Duin- & Bollenstreek aanwezig, die overigens geen onbekenden waren, want de heer van den Houten is in het verleden 2^e secretaris en coördinator van de vrijwilligers/gastheren van het VOCD&B geweest en de heer van Tuinen was als nuldelijner/veteranenhelper eveneens verbonden aan "Huize Tempo Doeloe". Ook de penningmeester van de SVO, de heer Hermans is jarenlang gastheer geweest bij het VOCD&B. Tijdens de koffie werden natuurlijk herinneringen opgehaald aan de succesvolle evenementen die in Sassenheim zijn gehouden, zoals de maandelijkse

saamhorigheidsmaaltijden (“blauwe hap”), de kerst- en nieuwjaarsbijeenkomsten en de andere ontmoetingen. “Huizen Tempo Doeloe” was vier dagen in de week geopend en vele duizenden bezoekers -zowel Veteranen als oud-militairen- maakten in de periode van 2014 t/m 2024 gebruik van de mogelijkheden van het VOCD&B. Ook andere bezoekers kwamen meerdere malen langs, zoals de “Vader der Veteranen”, Luitenant-Generaal Meines, de Burgemeester van Teylingen, mevrouw Breuer, de Veteranen Ombudsman, de heer van Zutphen, de Inspecteur-Generaal van de Krijgsmacht, Luitenant-Generaal der Mariniers van Eede, de Burgemeester van Oegstgeest, de heer Jaensch en de MWO-Ridder Majoor Kroon. Ook gebruikten anderen, zoals het Nederlands Veteranen Instituut (NVi) en verschillende militaire eenheden zoals het Korps Nationale Reserve (NATRES) en de Civiel en Militaire Cooperation (CIMIC), “Huize Tempo Doeloe” voor allerlei vergaderingen en/of evenementen. Eigenlijk te veel om op te noemen. Het nieuwe initiatief biedt minder mogelijkheden, maar in elk geval is er voorlopig weer een ontmoetingsplaats, waar ook Veteranen met Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS) terecht kunnen. De bijeenkomsten zijn niet bedoeld om te concurreren met het Veterancafé in Oegstgeest, maar zijn eerder een aanvulling hiervan. Men is al blij in de Duin- en Bollenstreek, dat de Veteranen van deze omgeving ook terecht kunnen in Oegstgeest. Het JoJo-gebouw herbergt overigens nog meer zaken, zoals een weggeefwinkel, een Repair café, een houtwerkplaats, een naaiatelier, een fietsenreparatieruimte en een inloopruimte met keukens. Verder waren er een aantal interessante kunstwerken in het gebouw opgehangen. Voor diegenen van onze lezers, die daar eens een kijkje willen nemen; het adres is Sint Antoniuslaan 24A 2171 EM in Sassenheim. De heren van den Houten en van Tuinen kregen een uitgebreide rondleiding door het JoJo-gebouw en bekeken verder de mogelijkheden voor toekomstige verrichtingen in samenwerking met de SVO. Over Veteranen-samenwerking wordt tegenwoordig ook in de diverse kranten geschreven. Zelfs de Gemeente Leiden berichtte in het Leids Dagblad over geplande samenwerking(en) met andere Veteranen in de Regio. De toekomst zal uit moeten wijzen of hier iets “van de grond” zal komen. Omstreeks 12.00 uur verlieten de SVO-vertegenwoordigers het JoJo-gebouw, met het voornemen om zo-nu-en-dan ook hier aanwezig te zullen zijn. Overigens waren er dit keer in Sassenheim zeven Veteranen aanwezig.

5. Onderhoud Oorlogsgraven.

Op zaterdag 6 juni j.l. is er weer onderhoud gepleegd aan de Oorlogsgraven bij het Groene Kerkje en het Witte Anjer Perkje bij het Gemeentehuis in Oegstgeest. Zo'n 82 jaar geleden vonden op deze datum de landingen plaats in Normandië.

Als je als Veteraan zo bezig bent tussen de grafstenen, dat speelt zoiets toch wel door je hoofd. Je denkt aan al die jonge militairen, die voor onze vrijheid hun leven gaven en die nu onder soortgelijke stenen begraven liggen in Frankrijk en nooit meer terugkeerden naar huis.

Je wordt er stil van als je al die graven op de Amerikaanse (Colleville-sur-Mer), Canadese (Beny-sur-Mer-Reviers) en Engelse begraafplaats (Bayeux) ziet.

De redacteur van de Nieuwsbrief is zelf ook een aantal malen op die begraafplaatsen in Normandië geweest en ook op de Duitse begraafplaats (La Cambe) aldaar. Een beheerder van deze begraafplaats (wellicht een Fransman) vertelde me -terwijl hij mij breed grijnzend aankeek- dat alle in Normandië en in de rest van Frankrijk gesneuvelde SS'ers hier staande, met het hoofd omlaag, zijn begraven. De geschiedenis heeft jammer genoeg geleerd, dat niet alle militaire gesneuvelden, met eerbied en respect zijn behandeld en begraven.

6. Veteranencafé maand juli

Op donderdag 11 juni j.l. was het weer tijd voor het maandelijkse Veteranencafé in het Dorpscentrum (DCO) in Oegstgeest. Om 15.45 uur arriveerden de eerste bezoekers in de Kleine Zaal, waar ze verwelkomd werden door enkele bestuursleden van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).

Al snel werd de groep groter en binnen een kwartier waren er maar liefst 22 bezoekers, waaronder de Wethouder, de heer van Tongeren. Uiteraard was ook de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk aanwezig, om de gasten “voor het nageslacht vast te leggen”. Het was weer bijzonder gezellig en een scala aan gesprekken vond plaats. De bedrijfsleider van het DCO, de heer Brouwer zorgde weer voor een grote schaal met hartige hapjes, die welwillend werden “weggewerkt”. De gesprekken varieerden van Trump tot Jetten en van de Nederlandse Veteranendag in Den Haag, tot aan de Militaire Willemsorde.

Enkele gasten hadden weer interessante boekwerken meegenomen, zodat niemand zich behoefde te vervelen. Uiteindelijk verlieten de laatste bezoekers het DCO om 18.15 uur, nadat ze de lege flessen en glazen -tot tevredenheid van de gastvrouwen- hadden opgeruimd.

Fotografie Wil van Elk 2026

Behalve uit Oegstgeest, kwamen er ook bezoekers uit Katwijk, Leiden, Lisse, Roelofarendsveen, Rijnsburg, Sassenheim en Voorhout.

7. Filmvoorstelling te Lisse.

Op dinsdag 23 juni j.l. werd in de “Cinema Floralis”, de bioscoop van Lisse, een documentaire vertoond met de titel: “De Mannen van Bronbeek”. De film, die vervaardigd was door de filmmaker Maarten Bun uit Lisse, begon om 20.00 uur en werd bijgewoond door o.a. een aantal Veteranen uit Oegstgeest.

Bij binnenkomst kregen de bezoekers een welkomstdrankje aangeboden en konden daarna nog even bijpraten voor de interessante voorstelling begon. Nu is Bronbeek-beter bekend als het Koninklijke Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek-geen onbekend fenomeen voor de SVO-Veteranen. Een aantal leden brengt daar minimaal twee keer per jaar een dag door, voor het bijwonen van een vergadering (ALV) of bezoek aan het museum, wat dan altijd aangenaam wordt vervolgd door de Indische Rijsttafel (“Blauwe Hap”) in het Restaurant “Kumpulan”, waar Bronbeek onder meer bekend door is. Echter, met de bewoners van Bronbeek krijgt men dan weinig contact. Die wonen in een afgesloten gedeelte van het Tehuis. Het was dus inderdaad interessant om nu de geschiedenis van de vier hoofdpersonen in de film -de heren Addink, Boes, Hazeleger en van der Veer- “op het witte doek” te zien, om hun interessante verhalen aan te horen. In de documentaire zaten veel herkenbare momenten, die bijna elke Veteraan of oud-militair wel eens heeft meegemaakt. Er was behoorlijk wat animo voor de film, want in de grote bioscoopzaal zaten ruim 200 personen.

Voordat de film begon werd de regisseur/filmmaker aan het publiek voorgesteld. Hij legde uit hoe het idee voor de film was ontstaan. De film duurde ruim een uur en na afloop konden er nog vragen gesteld worden aan de filmmaker uit Lisse.

De “Bronbekers” vertelden boeiend over hun jeugd in de Tweede Wereldoorlog en over hun diensttijd daarna, waarbij de gebeurtenissen in Nederlands Oost Indië, Korea en Nederlands Nieuw Guinea uitgebreid aan bod kwamen. Niet alleen ernstige zaken werden verteld, maar er was ook humor in de film. Het geheel gaf verder een goed beeld, hoe de hoofdpersonen in Bronbeek wonen en leven.

Toen de documentaire was afgelopen, kreeg de maker een daverend applaus van de zaal. Hij stelde zich weer op voor het publiek en kreeg een aantal vragen gesteld, waar hij uitgebreid op antwoordde. Er werd o.a. gevraagd hoe de film eigenlijk tot stand was gekomen en hoe hun samenwerking met de bewoners was verlopen. Hij vertelde, dat er -gezien de leeftijd van de hoofdpersonen- een soort voorvertoning was gehouden op Bronbeek, toen het grootste gedeelte van de documentaire al af was. Dat was maar goed ook, want de heer van der Veer overleed korte tijd later en heeft helaas de documentaire, in zijn eindstaat niet meer mogen meemaken.

Omstreeks 22.00 uur keerden de SVO-afgevaardigden huiswaarts, terugkijkend op een bijzonder interessante documentaire.

8. De Oegstgeester Veteranen Bijeenkomst

Vanwege de hoge temperaturen die deze week in Nederland heersten, werd -na enig onderling overleg- door de Gemeenteraad van Oegstgeest besloten, om de lokale Veteranendag, in plaats van in de Raadszaal van het Gemeentehuis, in één van de bovenzalen van het Museum “Corpus” te houden. De Raadszaal is een zaal, die niet zo makkelijk is af te koelen (misschien door de “verhitte politieke discussies” die daar altijd plaatsvinden), vandaar dat gezocht werd naar een locatie, waar het menselijk lichaam wat koeler zou zijn. Er is dan natuurlijk geen betere plaats, dat het gebouw van het Museum “Corpus”.

Op vrijdag 26 juni j.l. -omstreeks 16.30 uur- arriveerden de eerste Veteranen en hun partners c.q. begeleiders op deze afwijkende locatie, waar ze -nadat ze met de lift naar de achtste etage waren gegaan- ontvangen werden door een lid van het Gemeentebestuur en waar hun -traditioneel- een witte anjer werd opgespeld. Vervolgens kon men de feestelijk ingerichte zaal betreden, waarna de gastheren/gastvrouwen de bezoekers van een welkomstdrankje voorzagen. Het was wel even wennen aan deze plaats, maar Veteranen passen zich nu eenmaal snel aan, terwijl zij het “hoofd koel houden”! Bovendien was er genoeg te zien in de zaal en daar bedoelen we dan mee het prachtige uitzicht over Rijnsburg, Valkenburg en Katwijk en de omliggende woonwijken van Oegstgeest.

Om 17.00 uur opende de Burgemeester, de heer Jaensch, de Veteranendag en heette de gasten en hun partners/begeleiders hartelijk welkom.

Hij legde vervolgens uit, waarom de Oegstgeester Veteranendag niet in het Gemeentehuis gehouden kon worden en omdat hij de bijeenkomst liever niet wilde afzeggen, was gekozen voor de huidige oplossing. Hij bedankte de Directie van het Museum “Corpus” voor het ter beschikking stellen van de zaal (met airco!). Er waren zo’n 40 personen aanwezig, waarvan de meesten elkaar al kenden van andere bijeenkomsten of van de bezoeken aan het Veteranencafé. Natuurlijk sprak de Burgemeester ook nog over de toestand in de wereld en het aandeel wat Veteranen daar aan kunnen bijdragen. Na zijn openingswoord verzocht de Burgemeester alle Veteranen bij het grote raam aan te treden, voor de traditionele groepsfoto. Een persfotograaf en de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk zorgden er voor, dat alles perfect verliep. Het was wel een enigszins vreemd gezicht, om de Veteranen nu eens niet in het Veteranentenu met onderscheidingen te zien, maar in vrijetijdskleding, oftewel mini-tropentenu. In elk geval waren ze toch aanwezig. Elders in de Regio hadden de Veteranen heel wat minder geluk. De Leidse Veteranendag, die traditioneel in de Hooglandse Kerk wordt gehouden, was afgelast! Ook een groot gedeelte van de befaamde Leidse Lakenfeesten was “gesneuveld”. Geen Peurbakkentocht, geen Drakenbootraces, geen Muziekfestivals enz. Wat dat betreft zaten de Oegstgeester Veteranen dus op rozen, pardon op anjers! Met dank aan de Burgemeester, die een uitstekende locatie had gevonden om het door te laten gaan.

Na de fotosessie was er een lezing door de heer Dirk-Jan den Ouden een psycholoog van het Centrum ’45 in Oegstgeest, die vertelde over de zorg voor personen met allerlei trauma’s, die vroeger “shellshock” werden genoemd, maar tegenwoordig bekend staan als Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS). Na zijn verhaal was er gelegenheid om vragen te stellen, want trauma’s en PTSS zijn geen onbekende

fenomenen in de Veteranenwereld. De meesten hebben er wel eens mee te maken gehad of kennis wel iemand die er last van heeft. De Burgemeester bedankte de heer den Ouden voor zijn betoog en bood hem, behalve een bloementje een fraai boekwerk aan met de titel: "De heren van de Oude Rijn".

Om 18.00 uur werd aangevangen met de verstrekking van de Indische Maaltijd, waarbij de ingrediënten van de “Blauwe Hap” door de Burgemeester en Wethouders werd opgeschept. De aanwezigen lieten zich de maaltijd goed smaken en genoten van het aanbod. De maaltijd was overigens weer uitstekend verzorgd door Toko “Liang - Liang” uit Sassenheim, geen onbekende voor de SVO. Toen de maaltijd was afgelopen werd er nog een discussie gehouden over het plan, om de nabije toekomst proef te draaien met een Commandopost in het Dorpscentrum, waarbij de Veteranen door hun ervaringen in het verleden, wellicht een rol kunnen spelen. Na afloop van de discussie was er koffie en thee met een Veteranengebakje en werd nog een tijdje gezellig nagepraat. Ondertussen vulde de Burgemeester een aantal “Doggy Bags” met het overschot van de “blauwe hap”, voor de liefhebbers om mee te nemen. Nou, die waren er genoeg.

Aan het eind van de bijeenkomst vroeg de heer Freek Lugt, of hij nog iets mocht zeggen. Namens alle aanwezigen bedankte hij het Gemeentebestuur voor de voortreffelijke bijeenkomst. Verder vroeg hij zich af, of de gasten wel wisten, aan welke straat het Museum gevestigd was. Dat is namelijk de Willem Eindhovenstraat. En wie was dan wel Willem Eindhoven? Als hij nog geleefd zou hebben, zou hij ook Veteraan zijn. Willem Eindhoven was een Radioman bij “Radio Bandoeng”, het verbindingsstation met Nederland in “De Oost”. Toen het Japanse Leger Nederlands Oost Indië bezette, werd de heer Eindhoven krijgsgevangen genomen en met nog een aantal “radio-deskundigen”, in plaats van opgesloten te worden in een Japans krijgsgevangen kamp op Java, afgevoerd naar Tokio in Japan. De Japanners hadden namelijk een achterstand met radar op de Amerikanen en Engelsen. Het Japanse Leger hoopte dat de Nederlanders zouden helpen bij de ontwikkeling van de radar. De Nederlandse groep had daar totaal geen kennis van, maar wist -door telkens valse formulieren vol met getallen en schema’s te maken- de Japanners om de tuin te

leiden. Jammer genoeg werd de heer Eindhoven aan het eind van de oorlog ziek en hij overleed in Japan. Zijn echtgenote heeft jarenlang de urn met zijn as, over de wereld meegenomen en uiteindelijk is die bijgezet bij het Groene Kerkje in Oegstgeest. Het enige wat aan het prachtige afsluitende verhaal nog ontbrak was het feit dat de Stichting Veteranen Oegstgeest elk jaar op 4 mei, bloemen op het graf van Willem Eindhoven legt zoals zij dat ook doen op de Oorlogsgraven en de graven van alle Verzetsmensen, die begraven liggen bij het groene Kerkje.

Nadat de heer Freek Lugt weer plaats had genomen heeft de heer Wil van Elk hem op de hoogte gesteld van deze jaarlijks terugkerende vorm van herdenking en respect aan de heer Willem Eindhoven.

Omstreeks 20.00 uur verlieten de aanwezigen het Museum "Corpus", terugkijkend op een gezellige en geslaagde bijeenkomst en alweer vooruitkijkend naar de volgende - verhitte- dag, de Nederlandse Veteranendag in Den Haag. Dat zou echter anders uitpakken, dan men gepland had.....!?!

9. De Nederlandse Veteranendag in Den Haag (NLVD)

Op zaterdag 27 juni werd in Den Haag de Nederlandse Veteranendag gehouden. Zo zou het verslag over deze dag kunnen beginnen, maar dat is helaas niet het geval. Door de Veiligheidsregio en andere verantwoordelijk autoriteiten werd besloten, om het defilé in Den Haag niet door te laten gaan, in verband met Code Rood. Ook de Manifestatie op het Malieveld werd afgeblazen! Daar heb je dan dagenlang in de hitte alles (tenten e.d.) voor opgebouwd en dan kun je het nu weer afbreken. Op het Internet (Facebook) las de schrijver van dit artikel een stuk wat geschreven was door Ridder Militaire Willemsorde Marco Kroon. Die had er volledig begrip voor dat het defilé was gecancelled, maar de Manifestatie op het Malieveld ook schrappen, was volgens hem een ondoordachte beslissing.

Er waren immers genoeg schaduwplekken aanwezig en Veteranen, die vaak in slechtere omstandigheden als Code Rood, dienst hebben moeten verrichten, kunnen toch zelf wel beslissen, op ze wel of niet naar Den Haag zouden afreizen. Ik ben het helemaal met de schrijver eens! Een heleboel andere Veteranen dachten er op de Sociale Media hetzelfde over.... Gelukkig ging de officiële opening van de Nederlandse Veteranendag (NLVD) wel door.

Van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) was ook een vertegenwoordiging uitgenodigd bij deze opening. Echter gezien hun leeftijd en de verwachte hitte, zagen zij af van deelname. Wel volgend jaar komt er een nieuwe kans.

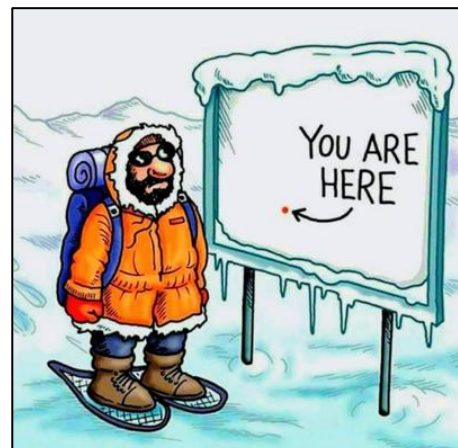
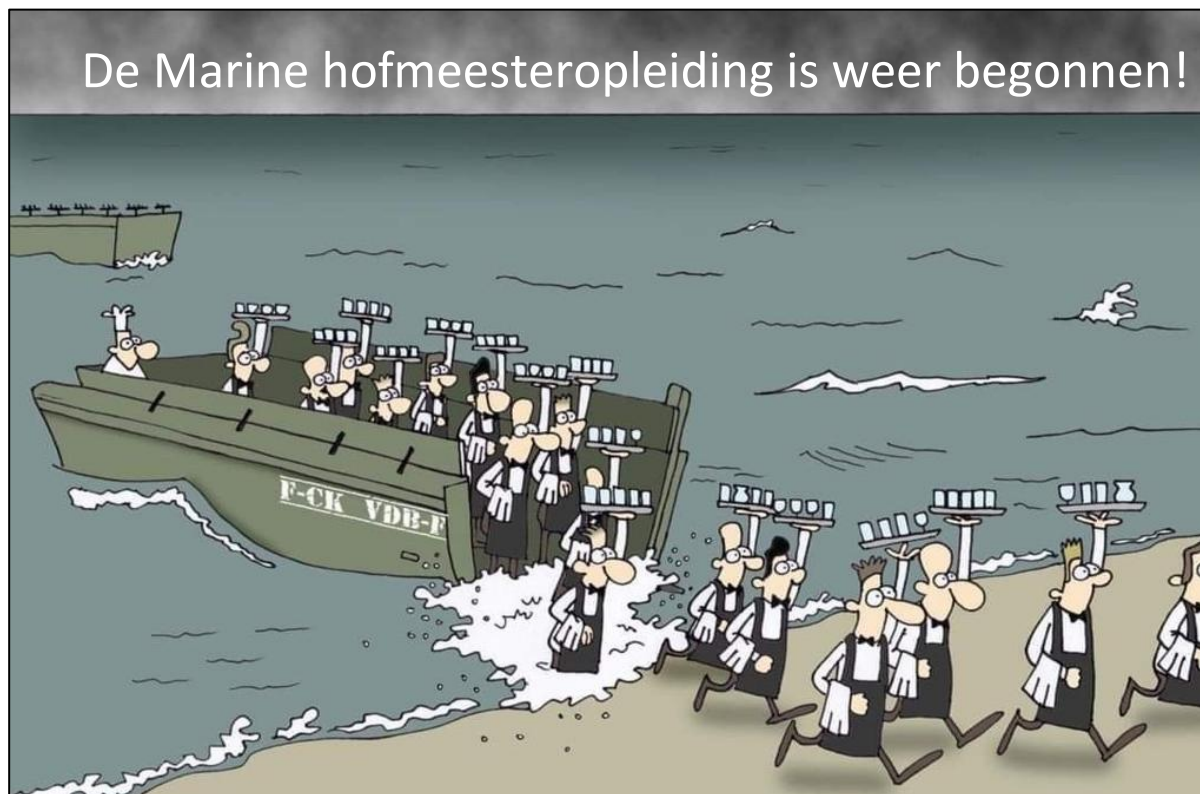
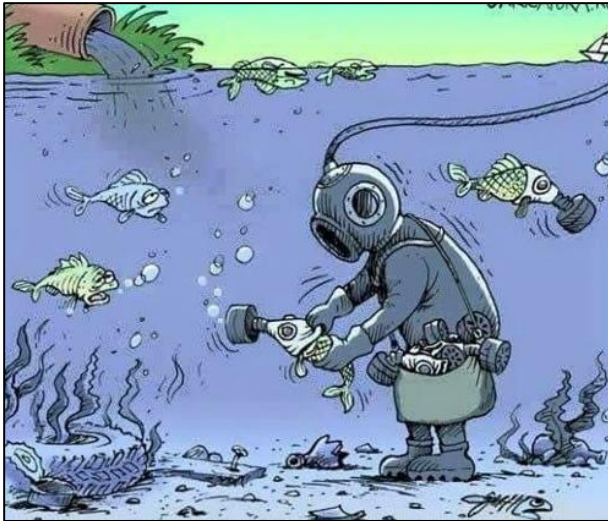

Om 10.30 uur werd het speciale programma geopend in aanwezigheid van Zijne Majesteit de Koning, de Minister-President Jetten, diverse politici, een aantal bestuurders en honderden Veteranen. Presentatrice Carrie ten Napel sprak er met Veteranen en ook met kinderen van Veteranen. Er werden korte clips getoond en het geheel werd muzikaal begeleid door het Orkest van de Koninklijke Luchtmacht

Die begeleidde onder meer de optredens van Douwe Bob, Marco Schuitmaker en Natasja den Toom. Dit programma was live te zien bij de NPO-1 en bij TV-West. De openingsceremonie was van 10.30 t/m 11.30 uur.

10. Humor in Uniform

11. Foto-Collage

HALIFAX - HERDENKING

Bijeenkomst Sassenheim

Onderhoud Oorlogsgraven

Veteranencafé

"De Mannen van Bronbeek"

Oegstgeester Veteranen

NLVD

